

KRÓTKIE DONIESIENIA**SHORT COMMUNICATIONS****538. Nowe stwierdzenia *Euheptaulacus sus* (HERBST, 1783) (Coleoptera: Scarabaeidae: Aphodiinae) w Polsce**

New records of *Euheptaulacus sus* (HERBST, 1783) (Coleoptera: Scarabaeidae: Aphodiinae) in Poland

KEY WORDS: Coleoptera, Scarabaeidae, Aphodiinae, *Euheptaulacus sus*, faunistic records, Poland.

Euheptaulacus sus (HERBST) to gatunek szeroko rozprzestrzeniony w Europie, wykazany również w Turcji, Syrii, Iranu, Turkmenistanu i Kazachstanu oraz azjatyckiej części Rosji (Siberia).

W Polsce znany z nielicznych i rozproszonych stanowisk. Większość danych o występowaniu tego gatunku w Polsce pochodzi z XIX i pierwszej połowy XX wieku (BURAKOWSKI i in. 1983: Kat. Fauny Pol., XXIII, 9: 1-294). W owym czasie był podawany z Pobrzeża Bałtyku, Pojezierza Pomorskiego (Szczecin, Barwice koło Szczecinka), Pojezierza Mazurskiego (Grajewo), Niziny Wielkopolsko-Kujawskiej, Niziny Mazowieckiej (Warszawa), Podlasia (Białystok), Wzgórz Trzebieńskich (Twardogóra), Śląska Górnego, Wyżyny Krakowsko-Wieluńskiej (Kraków), Wyżyny Małopolskiej (Kruszyna), Wyżyny Lubelskiej (okolice Puław), Roztocza (Szarowola), Sudetów Wschodnich (Kłodzko), Beskidu Zachodniego (Drogomyśl koło Cieszyna) i Beskidu Wschodniego (okolice Przemyśla). Z Pojezierza Mazurskiego (Elbląg) wykazany także przez BERCIO i FOLWACZNEGO (1979: Verzeichnis der Käfer Preussens. Verlag Parzeller & Co., Fulda. 369 ss.), na podstawie materiałów z końca XIX wieku.

W okresie powojennym wykazany na początku lat osiemdziesiątych ponownie z Wyżyny Lubelskiej (Gródek koło Hrubieszowa) oraz po raz pierwszy z Niziny Sandomierskiej (Łańcut) (BURAKOWSKI i in. 1983: *ibid.*).

W ostatnich latach podany z okolic Włodawy (BUNALSKI 1999: Die Blatthornkäfer Mitteleuropas – Coleoptera, Scarabaeoidea. František Slamka Edit., Bratislava. 80 ss.) i miejscowości: Żłobek Duży na Wyżynie Lubelskiej oraz Obroc na Roztoczu (BUNALSKI 2006: Rozpr. nauk. AR w Poznaniu, 376: 1-133). Poniżej prezentowane są nowe stanowiska *Euheptaulacus sus* w Polsce:

- Nizina Mazowiecka: Ostrów Mazowiecka (UTM: ED65), 2 VIII 1954 – 1 ex., w odchodach człowieka, na wydmach, leg. A. SZUJECKI.
- Wyżyna Lubelska: Lipowiec ad Tyszowce (FB91), 2 VIII 1983 – 3 exx., w świeżych odchodach *Bos taurus* L., leg. P. SZWAŁKO; Uchańka ad Dorohusk (GB06), 18 IX 2009 – 1 ex., w odchodach *B. taurus*, leg. J. MENDEL.

W Polsce gatunek obecnie skrajnie rzadki, spotykany pojedynczo od maja do drugiej dekady września. Preferuje tereny otwarte i piaszczyste, silnie nasłonecznione i pokryte skąpą roślinnością trawiastą. Znajdowany najczęściej w ekskrementach koni, rzadziej krów i owiec na pastwiskach wzdłuż dużych rzek. Przylatuje także do światła.

Adam BYK, Kat. Ochrony Lasu i Ekol. SGGW, Warszawa
Jacek MENDEL, Dorohusk
Przemysław SZWAŁKO, Kraków

539. *Scydmaenus (Cholerus) perrisii* (REITTER, 1882) (Coleoptera: Staphylinidae: Scydmaeninae) – nowy dla Niziny Mazowieckiej gatunek chrząszcza

Scydmaenus (Cholerus) perrisii (REITTER, 1882) (Coleoptera: Staphylinidae: Scydmaeninae) a new beetle for the Mazovian Lowlands

KEY WORDS: Coleoptera, Scydmaenidae, *Scydmaenus (Cholerus) perrisii*, new locality, the Mazovian Lowlands, Poland.

Scydmaenus perrisii (REITT.) jest jednym z dwóch gatunków z podrodzaju *Cholerus* THOMSON, 1859 występujących w naszym kraju. Uważany za relikwit lasów pierwotnych (BURAKOWSKI i in. 1978: Kat. Fauny Pol., XXIII, 5: 1-356), znajdowany bywa przede wszystkim w zachowanych, naturalnych i seminaturalnych fragmentach lasów. Do niedawna, pewne stanowiska mieściły się na Śląsku Dolnym i Górnym (BURAKOWSKI i in. 1978: ibid.). Rozwój badań faunistycznych w ostatnich 20 latach pozwolił na wykazanie kolejnych stanowisk znajdujących się w czterech krainach: Góry Świętokrzyskie (BOROWIEC 1991: Wiad. entomol., 10, 1: 19-21; BYK 2007: [W:] BOROWSKI, MAZUR (red.): Waloryzacja Gór Świętokrzyskich metodą zooindykacyjną. Wydawnictwo SGGW, Warszawa: 57-118), Puszcza Białowieska (BOROWIEC i in. 1992: Wiad. entomol., 11, 3: 133-141), Nizina Wielkopolsko-Kujawska (JAŁOZYŃSKI 2003: Wiad. entomol., 22, 1: 13-24) oraz Pojezierze Mazurskie (GAWROŃSKI, Oleksa 2009: Wiad. entomol., 28, 3: 149-161).

Poniżej przedstawiamy kolejne stanowisko występowania tego chrząszcza w naszym kraju: – Warszawa - Ursynów (EC07), 24 IV 2009 – 3 exx., Park Natoliński, pod korą leżącego jesionu, grubości około 20 cm, pomiędzy mrówkami z rodzaju *Lasius* FABR., leg. J. BOROWSKI, J. PIĘTKA et A. SZCZEPKOWSKI.

Niemal cały obszar Parku Natolińskiego porastają stare drzewostany grądowe i łęgowe, z dużym udziałem wiekowych dębów, wiązów i jesionów. Od 1991 Park Natoliński objęty jest ochroną rezerwatową.

Jerzy BOROWSKI, Jacek PIĘTKA, Andrzej SZCZEPKOWSKI,
Kat. Ochrony Lasu i Ekol., SGGW, Warszawa

540. Nowe stanowisko *Opilo pallidus* (OLIVIER, 1795) (Coleoptera: Cleridae) na Górnym Śląsku

New locality of *Opilo pallidus* (OLIVIER, 1795) (Coleoptera: Cleridae) in the Upper Silesia region

KEY WORDS: Coleoptera, Cleridae, *Opilo pallidus*, new record, SW Poland.

Z Polski wykazano cztery gatunki z rodzaju *Opilo* LATREILLE, 1802 (BURAKOWSKI i in. 1986: Kat. Fauny Pol., XXIII, 11: 1-243), wyróżniające się wśród pozostałych polskich przedstawicieli rodziny Cleridae żółtym kolorem ciała. Dokładny opis morfologii poszczególnych gatunków podaje MAZUR (1975: Klucze oznacz. Owad. Pol., XIX, 53: 1-20).

W Polsce *O. pallidus* (OLIV.) jest jednym z najrzadszych przedstawicieli przekraskowatych. Znany jest z niewielkiej liczby stanowisk na Nizinie Wielkopolsko-Kujawskiej, Nizinie

Mazowieckiej, Pojezierzu Pomorskim, Dolnym Śląsku i Wzgórzach Trzebnickich (BURAKOWSKI i in. 1986: *ibid.*; GRZYWOCZ, SZOŁTYŚ 1996: *Acta entomol. siles.*, 4, 1–2: 14-18). Poniżej podajemy nowe stanowisko tego gatunku:

– Śląsk Górny: Pokój vic., „Jagienieckie Łąki” (UTM: YS04), 7 VII 2007 – 1 ex., pomnikowy dąb szypułkowy, leg. et coll. M. A. MAZUR, det. M. PRZEWOŻNY.

Gatunek stwierdzono na pomnikowym dębie szypułkowym na terenie użytku ekologicznego „Jagienieckie Łąki” koło miejscowości Pokój na Opolszczyźnie, leżącego na terenie Stobrawskiego Parku Krajobrazowego. Jest to teren łąk śródleśnych otoczonych drzewostanami sosnowymi z niewielkim udziałem gatunków liściastych. W pobliżu łąk po obu stronach dojazdowej drogi leśnej, na odcinku około 150 metrów znajduje się aleja starych dębów.

Gatunek ten ma wciąż stosunkowo słabo poznaną biologię. Zarówno larwy jak i imago są drapieżne i rozwijają się w wierzchołkowych częściach usychających gałęzi dębów. *O. pallidus* nie jest gatunkiem chronionym, ale znajduje się w „Polskiej Czerwonej Księdze Zwierząt” w kategorii EN – zagrożony (KONWERSKI 2004: [W:] GŁOWACIŃSKI, NOWACKI (red.): IOP PAN, AR Poznań, Kraków–Poznań: 128-129). Jest to jeden z wielu rzadkich gatunków chrząszczy związanych ze starymi drzewami liściastymi, które jak najczęściej powinny być otaczane odpowiednią, indywidualną ochroną w celu zachowania związanej z nimi, unikalnej fauny.

Miłosz A. MAZUR, Centrum Studiów nad Bioróżnorodnością UO, Opole
Marek PRZEWOŻNY, Wydz. Biologii UAM, Zakł. Zool. Systemat., Poznań

541. Nowe stanowisko *Leiopus linnei* WALLIN, NYLANDER et KVAMME, 2009 (Coleoptera: Cerambycidae) w Bieszczadach

New record of *Leiopus linnei* WALLIN, NYLANDER et KVAMME, 2009 (Coleoptera: Cerambycidae) from Bieszczady Mountains

KEY WORDS: Coleoptera, Cerambycidae, *Leiopus linnei*, new record, Bieszczady Mts., SE Poland.

Podczas przeglądania zbiorów Katedry Ochrony Lasu i Ekologii SGGW znaleziono okaz *Leiopus linnei* WALLIN, NYLANDER et KVAMME zebrany w Bieszczadach, z której to krainy gatunek ten nie był dotychczas wykazywany:

– Bieszczady: Hulskie (UTM: FV15), 29 VI 1992 – 1 ex., leg. A. SAWICKI, det. B.KOZAK.

Gatunek opisany w 2009 roku (WALLIN i in. 2009: *Zootaxa*, 2010: 31-45). Dotychczas wykazany z terenów środkowo-wschodniej i południowo-wschodniej Europy. W Polsce występuje w różnych częściach kraju, przy czym jest częściej i liczniej obserwowany niż *Leiopus nebulosus* (LINNAEUS, 1758), z którego to gatunku został wydzielony. Rozwój larwalny *Leiopus linnei* odbywa się na różnych gatunkach drzew liściastych, przy czym preferowane są dęby. Bardzo sporadycznie rozwija się także na drzewach iglastych (GUTOWSKI i in. 2010: *Pol. J. Ent.*, 79: 271-282).

Bartosz KOZAK, Kat. Ochrony Lasu i Ekol. SGGW, Warszawa

542. Sówkowate (Lepidoptera: Noctuidae) nowe dla Lasów Sobiborskich na obszarze Polskiego Polesia

The noctuids (Lepidoptera: Noctuidae) new to the Sobibór Forests on the Polish Polesie

KEY WORDS: Lepidoptera, Noctuidae, records, Polish Polesie, E Poland.

Niżej podano informacje o 6 gatunkach Noctuidae stwierdzonych po raz pierwszy, jako nowe dla obszaru Lasów Sobiborskich, w okresie po ukazaniu się pracy omawiającej sówkowate wspomnianego terenu (NOWACKI, HOŁOWIŃSKI 1999: Wiad. entomol., **18**, Supl. 1: 3-60).

Cryphia fraudatricula (HBN.)

– Orchówek (UTM: FC71), 22 VI 2009 – 1 ex.

Syngrapha interrogationis (L.)

– Macoszyn (FB79), 2 VIII 2006 – 1 ex.

Shargacucullia thapsiphaga (TREIT.)

– Majdan Stuleński (FB89), 14 VI 2007 – 1 ex.

Atethmia centrago (HAW.)

– Rezerwat „Serniawy” (FB69), 29 VIII 2003 – 1 ex.

Agrochola nitida (DEN. et SCHIFF.)

– Rezerwat „Serniawy” (FB69), 11 IX 2003 – 1 ex.

Naenia typica (L.)

– Kosyń (FB79), 19 VII 2004 – 1 ex.

Wszystkie przytoczone osobniki Noctuidae odłowione zostały na światło. Po uwzględnieniu przedstawionych gatunków oraz wcześniej wykazanych, z terenu Lasów Sobiborskich znanych jest 335 gatunków sówkowatych.

Janusz NOWACKI, Kat. Ochr. Środ. Przyr. UP, Poznań
Marek HOŁOWIŃSKI, Macoszyn

543. Nowe dane o występowaniu motyli minujących (Lepidoptera) w województwie zachodniopomorskim

New data on the occurrence of leaf-mining moths (Lepidoptera) in the province of Western Pomerania

KEY WORDS: Lepidoptera, leaf-miners, new records, Western Pomerania, NW Poland.

Województwo zachodniopomorskie jest niewystarczająco poznane pod względem występowania motyli minujących. Większość podawanych z tego terenu minowców znana jest z historycznych stanowisk (BUSZKO, NOWACKI 2000: Pol. ent. Monogr., Poznań – Toruń, **1**: 1-178). Mało jest współczesnych potwierdzeń występowania gatunków, nawet tych pospoli-

tych. W niniejszej notatce podaję stanowiska gatunków, które nie były znane z tego województwa lub były notowane w dawnych okresach. W pracy umieściłam również dane dotyczące inwazyjnych motyli minujących.

BUCCULATRICIDAE

Bucculatrix demaryella (DUPONCHEL, 1840)

– Mrzeżyno (WA10), 21–24 VIII 2008 – pojedyncze miny oraz egzofagiczne larwy na młodych drzewach *Betula pendula* L.

Gatunek współcześnie podawany z pięciu województw: pomorskiego, warmińsko-mazurskiego, lubuskiego, wielkopolskiego i lubelskiego. W województwie zachodniopomorskim znany z historycznych stanowisk.

Bucculatrix cidarella (ZELLER, 1839)

– Mrzeżyno (WA10), 21–24 VIII 2008 – liczne zasiedlone miny oraz egzofagiczne larwy na *Alnus glutinosa* GAERTN.

W Polsce wykazany współcześnie z dziewięciu województw, a z zachodniopomorskiego na podstawie starych danych.

Bucculatrix thoracella (THUNBERG, 1794)

– Włodarka (WV19), 22 VIII 2008 – liczne miny, egzofagiczne larwy oraz kokony na *Tilia cordata* L.

– Mrzeżyno (WA10), 21–24 VIII 2008 – liczne miny, egzofagiczne larwy oraz kokony na *Tilia cordata*.

Gatunek pospolity, podawany z większości województw. Z województwa zachodniopomorskiego wykazany przed 1960 rokiem.

GRACILLARIIDAE

Leucospilapteryx omissella SPULER, 1910

– Ustronie Morskie (WA40), 20 IX 2009 – kilka min w liściach *Artemisia vulgaris* L.

– Karsibór (VV56), 15 IX 2008 – kilka min w liściach *Artemisia vulgaris*.

Współcześnie notowany na obszarze pięciu województw: pomorskiego, kujawsko-pomorskiego, lubuskiego, wielkopolskiego i dolnośląskiego. Ostatnio stwierdzony w rez. „Skarpa Ursynowska” w Warszawie (JAWORSKI 2009: Wiad. entomol., 28: 53-60). Z województwa zachodniopomorskiego dotychczas nie podawany.

Phyllonorycter junoniella (ZELLER, 1846)

– Mrzeżyno (WA10), 23 VIII 2008 – liczne miny w liściach *Vaccinium vitis-idaea* L. w nadmorskim borze bażynowym *Empetro nigri-Pinetum*.

Gatunek znany współcześnie z większości województw. Z zachodniopomorskiego dotychczas nie wykazany.

Phyllonorycter leucographella (ZELLER, 1850)

– Kołobrzeg (WA30), 21 IX 2009 – dwie miny w liściach *Pyracantha coccinea* M. ROEM.

Gatunek inwazyjny, pochodzący z południowej Europy. W województwie zachodniopomorskim podawany ze Szczecina (BARANIAK, WALCZAK 2000: Wiad entomol., 19: 105-108), poza tym stwierdzony w Wielkopolsce i na Dolnym Śląsku. Ostatnio wykazany z Gdyni (SENN 2008: Wiad. entomol., 27: 145-154) i Warszawy (JAWORSKI 2009: ibid.). Prawdopodobnie szerzej rozsiedlony niż to wynika z dotychczas opublikowanych danych.

YPONOMEUTIDAE

Argyresthia thuiella (PACKARD, 1871)

– Kołobrzeg (WA30), 21 IX 2009 – liczne miny na *Thuja occidentalis* L. w ogrodzie przydomowym w zachodniej części miasta.

Gatunek inwazyjny, pochodzący z Ameryki Północnej. W Polsce notowany w województwach: zachodniopomorskim i lubuskim. W zachodniopomorskim wykazany dotychczas z miejscowości Siekierki (BARANIAK, WALCZAK 2004: Bad. fizjogr. Pol. zach., **50**: 79-82). Ostatnio stwierdzony w Rzeszowie (BARAN 2008: Pol. Pismo ent., **77**: 133-143). Prawdopodobnie zasiedlił już znaczną część kraju.

Argyresthia trifasciata STAUDINGER, 1871

– Kołobrzeg (WA30), 21 IX 2009 – liczne ślady żerowania larw na *Juniperus* sp. w ogrodzie przydomowym w zachodniej części miasta.

Gatunek inwazyjny, po raz pierwszy podany z terenu Polski z miejscowości Siekierki w województwie zachodniopomorskim (BARANIAK, WALCZAK 2003: Wiad. entomol., **21**: 223-227). Ostatnio wykazany także ze Szczecinka, Warszawy i Świdnika (MAZURKIEWICZ, PAŁKA 2004: Wiad. entomol., **23**: 173-174).

COSMOPTERIGIDAE

Cosmopterix ziegelerella (HÜBNER, 1810)

– Karsibór (VV56), 15 IX 2008 – kilka min w liściach *Humulus lupulus* L.

Gatunek wykazany współcześnie z siedmiu województw, z zachodniopomorskiego znany na podstawie historycznych danych.

Urszula WALCZAK, Wydział Biologii UAM, Zakł. Zool. Systemat., Poznań

544. Dziewięć nowych dla Polski gatunków muchówek z rodziny bzygowatych (Diptera: Syrphidae) z Ojcowskiego Parku Narodowego i innych regionów kraju

Nine fly species from the family hoverflies (Diptera: Syrphidae) new to Poland from the Ojców National Park (S Poland) and other localities

KEY WORDS: Diptera, Syrphidae, Ojców National Park, new records, Poland.

W czasie badań muchówek prowadzonych na terenie Ojcowskiego Parku Narodowego, w latach 1986–2008, wykryto dziewięć gatunków bzygowatych nowych dla fauny Polski. Cztery spośród nich oznaczone gwiazdką [*], to jest: *Brachyopa obscura*, *Cheilosia himantopa*, *Neoascia unifasciata* i *Sphaerophoria batava*, zostały już podane przez SOSZYŃSKIEGO (2007: [W:] BOGDANOWICZ i in. (red): Fauna Polski, Charakterystyka i wykaz gatunków, Tom 2. MiIZ PAN, Warszawa:193-197), na podstawie niżej omówionych stwierdzeń, ale bez wyszczególnienia stanowisk. Pozostałe gatunki: *Cheilosia orthotricha*, *Melangyna coei*, *M. lucifera*, *Parasyrphus kirgizorum* i *Xanthogramma stackelbergi*, podane są tutaj po raz pierwszy. Informacje o Syrphidae z terenu Ojcowskiego Parku Narodowego uzupełniono niepublikowanymi danymi z innych regionów kraju.

*Brachyopa obscura THOMPSON et TORP, 1982

- Ojcowski Park Narodowy (UTM: DA16): Dolina Sąspowska (część środkowa), 12 V 2008 – 1 ♂, leg. A. KŁASA (AK).

W opracowaniu „Fauna Polski” (SOSZYŃSKI 2007: ibid.) podany na podstawie następujących materiałów:

- Łódź - Las Łągiewnicki (CC94), 9 V 1988 – 8 ♂♂, 1 ♀, leg. J. K. KOWALCZYK;
- Las Tuszyński ad Łódź, rez. „Molenda” (CC91), 21 V 1978 – 1 ♂, leg. B. SOSZYŃSKI (BS);
- Puszcza Augustowska, rez. „Starożyn” (FE57), 15 VI 1978 – 6 ♂♂, leg. BS et M. WANAT.

Z Europy znany z Niemiec, Norwegii i Szwecji. Prawdopodobnie gatunek o pochodzeniu borealnym. Larwy rozwijają się w soku wyciekającym ze zranionych drzew.

*Cheilosia himantopa (PANZER, 1798)

- Ojcowski Park Narodowy (DA16): Ojców – u wylotu Wąwozu Korytania, 15 VI 1988 – 1 ♂, 12 VI 2006 – 1 ♀, *Arrhenatheretum elatioris*, leg. AK; Ojców, 5 V 1989 – 1 ♂, *Phalarido-Petasitetum hybridi*, leg. AK; Wąwóz za Bramą Krakowską, 13 V 1994 – 1 ♀, leg. AK; Górkowa Skąła, 28 V 2008 – 1 ♀, leg. AK; Drewniana Droga, 30 V 2008 – 1 ♀, leg. AK.

Podany w opracowaniu „Fauna Polski” (SOSZYŃSKI 2007: ibid.) na podstawie materiałów z Ojcowskiego Parku Narodowego oraz 2 okazów pochodzących z innych części kraju:

- Bieszczady: Połonina Caryńska (FV14), 11 VII 1968 – 1 ♂, leg. BS;
- Jawor, rez. „Wąwóz Myśluborski” (WS85), 30 IV 1999 – 1 ♂, leg. M. WANAT.

Gatunek znany z gór Austrii, Bułgarii, Francji, Niemiec, Włoch, Rumunii, Szwecji, Szwajcarii i Jugosławii. Jego larwy żerują na lepiężnikach.

Cheilosia orthotricha VUJIC et CLAUSSEN, 1994

- Ojcowski Park Narodowy (DA16): Grodzisko, nad Prądnikiem, 4 V 1988 – 1 ♀, leg. AK; Wąwóz Jamki, 11 V 1994 – 1 ♂, leg. AK; Ojców, nad Prądnikiem, 20 IV 1995 – 1 ♂, leg. AK; Ojców, 9 IV 2008 – 1 ♀, na *Salix caprea* L., leg. AK.

Ostatnio stwierdzony także w Bieszczadach:

- Bieszczady: Dolina Terebowca (FV23), 740 m n.p.m., 2 V 2010 – 2 ♂♂, leg. AK.

Gatunek górski, wykazany z kilku krajów Europy południowej i środkowej: Francji, Belgii, Niemiec, Szwajcarii, Czech, Słowacji, Włoch, Węgier, Rumunii i Serbii. Larwy żerują na lepiężniku różowym – *Petasites hybridus* G. M. SH.

*Neoascia unifasciata (STROBL, 1898)

- Ojcowski Park Narodowy (DA16): Ojców – u wylotu Wąwozu Korytania, 15 VI 1988 – 1 ♂, 1 ♀, 19 V 1997 – 2 ♂♂, *Arrhenatheretum elatioris*, leg. AK; Ojców – Park Zamkowy, 30 V 1988 – 1 ♀, leg. B. WIŚNIEWSKI; Dolina Sąspowska, 11 V 1994 – 1 ♀, leg. AK; Wąwóz Skąłbania, 13 V 1994 – 1 ♀, leg. AK; Ojców, 8 V 2003 – 1 ♀, leg. AK.

Gatunek górski. W Ojcowskim Parku Narodowym owady dorosłe występują na kośnych łąkach rajgrasowych *Arrhenatheretum elatioris* od drugiej dekady maja do połowy czerwca. Najprawdopodobniej szerzej rozsielony, związany z nadwodnymi środowiskami położonymi nad górskimi i podgórskimi potokami (MAZÁNEK 2006: Acta Univ. Carol. Biol., **50**: 146-149). Znany dotąd z Holandii, Belgii, Niemiec, Austrii, Szwajcarii, Czech i Słowacji. Larwy wodne, saprofagiczne.

Melangyna coei NIELSEN, 1971

- Ojcowski Park Narodowy (DA16): Ojców, 9 IV 2008 – 1 ♀, na *Salix caprea*, leg. AK.

W kolekcji drugiego autora znajduje się jeden okaz:

- Przedbórz (DB25), 28 III 2008 – 1 ♀, leg. T. OSICKI.
Podany dotąd tylko ze Skandynawii (z Norwegii, Szwecji i Finlandii). Larwy zoofagiczne.

Melangyna lucifera NIELSEN, 1980

- Ojcowski Park Narodowy (DA16): Ojców, 9 IV 2008 – 2 ♀ ♀, na *Salix caprea*, leg. AK.
W kolekcji drugiego autora znajdują okazy z następujących stanowisk:
  - Przedbórz (DB25), 28 III 2008 – 2 ♀ ♀, leg. T. OSICKI;
  - Przedborski Park Krajobrazowy, rez. „Piskorzeniec” (DB35), 8 IV 2008 – 1 ♀, leg. T. OSICKI;
  - Łódź - Brus (CC83), 15–16 IV 2009 – 9 ♀ ♀, leg. BS.Podany dotąd tylko ze Skandynawii (z Norwegii, Szwecji i Finlandii) oraz Francji, Niemiec i Czech. Larwy zoofagiczne.

Parasyrphus kirgizorum (PECK, 1969)

- Ojcowski Park Narodowy (DA16): Ojców – serpentyny, 25 IV 2008 – 1 ♂, na kwitnącej tarninie *Prunus spinosa* L., leg. AK.
Niedawno stwierdzony niedaleko Tomaszowa Mazowieckiego:
  - rez. „Łazanów” ad Rokicin (DC12), 28 IV – 25 V 2009 – 6 ♂ ♂, 9 ♀ ♀, leg. BS et M. SOSZYŃSKI.W Europie znany z Francji, Szwajcarii i Włoch. Larwy zoofagiczne.

**Sphaerophoria batava* GOELDLIN, 1974

- Ojcowski Park Narodowy (DA16): Grodzisko, 22 VIII 1997 – 1 ♂, leg. AK.
Gatunek znany z zachodniej i północnej części Europy. Larwy zoofagiczne.

Xanthogramma stackelbergi VIOLOVITSH, 1975

- Ojcowski Park Narodowy (DA16): Grodzisko – skałka „Skamieniały Wędrowiec”, 27 VII 1992 – 1 ♂, leg. AK; Grodzisko – powierzchnia badawcza, 23 VII 1990 – 1 ♂, leg. AK; Góra Koronna, 4 V 1999 – 1 ♀, leg. AK; Murownia, osada „Iwiny” (DA15), 26 V 1994 – 1 ♀, leg. B. WIŚNIEWSKI.
Gatunek opisany z okolic Petersburga i znany dotąd z północnej Europy. Larwy zoofagiczne.

Okazy dowodowe znajdują się w kolekcji Muzeum Ojcowskiego Parku Narodowego i zbiorach autorów. Autorzy dziękują Panom: Janowi K. KOWALCZYKOWI, Tadeuszowi OSICKIEMU, Mirosławowi SOSZYŃSKIEMU, Markowi WANATOWI i Bogdanowi WIŚNIEWSKIEMU za przekazanie okazów.

Anna KLASA, Ojcowski Park Narodowy, Ojców
Bogusław SOSZYŃSKI, Teren. Ośr. Eduk. i Kultury Ekol., Łódź